

C219 – CUL27

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

21 juni 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Frans Peeters tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de samenstelling van de Sportraad

1

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van de heer Frans Peeters tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de samenstelling van de Sportraad

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er bestaat blijkbaar nogal wat onduidelijkheid over de samenstelling van de Sportraad. Ik verwijs hierbij naar het Sportdecreet van 9 maart 2007. De meeste bepalingen, waaronder ook artikel 30, over de samenstelling van de Sportraad, zijn in werking getreden op 1 januari 2007.

Artikel 30 stelt onder andere dat politieke mandatarissen van het eigen bestuur geen deel kunnen uitmaken van de sportraad. In tal van gemeenten worden de sportraden opnieuw samengesteld bij de start van de nieuwe legislatuur. Er heerst bij sommige gemeenten onduidelijkheid over de interpretatie van de formulering 'politieke mandatarissen van het eigen bestuur'. Het gemeente- en OCMW-bestuur zijn twee duidelijk onderscheiden publieke rechtspersonen. Het Gemeentedecreet moedigt de band tussen beide besturen voor het gemeentelijk sociaal beleid wel aan. Vaak is deze band ook in de gemeentelijke organisatiestructuur zichtbaar.

Mijnheer de minister, mag ik stellen dat men met 'politieke mandatarissen van het eigen bestuur' mandatarissen van het gemeentebestuur bedoelt en dat het OCMW als een ander bestuur beschouwd wordt? Kunnen we ervan uitgaan dat met de inwerkingtreding van de artikelen over de Sportraad via bovenstaand vernoemd Sportdecreet de zeggingsmacht van het Cultuurdecreet van 13 juli 2001 over de Sportraad vervalft?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Peeters, OCMW-raadsleden worden beschouwd als politieke mandatarissen van het eigen bestuur en kunnen dus geen deel uitmaken van de sportadviesraad, op basis van drie invalshoeken.

Eén: de samenstelling van de sportraad en de onafhankelijke werking ten aanzien van het bestuur, zoals vervat in het decreet van 9 maart 2007. Twee: de standpunten ingenomen naar aanleiding van andere decreten binnen onze beleidsdomeinen. Drie: de zeer nauwe relatie tussen het OCMW en de gemeenten. Ik zal elk van deze invalshoeken nader toelichten.

De eerste invalshoek is te vinden in het decreet van 9 maart 2007 zelf. Bij de omschrijving van de samenstelling van de Sportraad in het decreet werd naar analogie van het Cultuurdecreet van 13 juli 2001 zeer bewust gekozen voor een onafhankelijke sportraad, waarbij er een duidelijke scheiding is tussen het politiek-ambtelijke niveau – bestuur in de ruimste zin – en het sportveld. Het decreet bepaalt dat enkel afgevaardigden uit het sportveld en deskundigen inzake sport effectief lid zijn en dat de schepen van Sport en de bevoegde ambtenaar lid zijn zonder stemrecht. Politieke mandatarissen van het eigen bestuur kunnen volgens het decreet geen deel uitmaken van deze sportadviesraad, zodat een onafhankelijk advies bij het tot stand komen en uitvoeren van het sportieve beleid van de gemeente verzekerd wordt. Het decreet legt dus heel helder vast wie niet en wie wel deel kan uitmaken van de sportadviesraad.

Dezelfde filosofie wordt ook consequent gehanteerd in andere decreten met lokale implicaties. Het decreet Lokaal Cultuurbeleid van 2001 stelt bijvoorbeeld: "Politieke mandatarissen kunnen geen deel uitmaken van de gemeentelijke adviesorganen voor cultuur. De schepen bevoegd voor Cultuur kan als waarnemer uitgenodigd worden op de vergaderingen."

Ook in het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en stimulering van het gemeentelijke, het intergemeentelijke en het provinciale jeugd- en jeugdwerkbeleid, zoals gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005 en 15 december 2006, is dezelfde passus terug te vinden: "Politieke mandatarissen kunnen geen lid zijn van de gemeentelijke jeugdraad."

Het derde argument is de zeer nauwe link tussen het OCMW en het gemeentebestuur. Die nauwe link blijkt bijvoorbeeld uit de aanstellingsprocedure van de OCMW-raadsleden, die in een politiek proces voorgedragen worden door een of meer gemeenteraadsleden en verkozen worden op de installatievergadering van de gemeenteraad door de gemeenteraadsleden. Een derde van de OCMW-raad mag bovendien bestaan uit gemeenteraadsleden van de betrokken gemeente. Andere voorbeelden van de hechte band zijn het feit dat de OCMW-voorzitter lid kan zijn van het schepencollege en ook andere bevoegdheden toegewezen kan krijgen, de wederzijdse adviesprocedure tussen het OCMW en de gemeenten en het feit dat het OCMW en de gemeenten samen gemeenschappelijke diensten kunnen opzetten om tot één sociaal beleid te komen, ingebed in de gemeente en mee georganiseerd door het OCMW.

Het nieuwe Sport voor Allen-decreet van 2007 bevat bovendien een duidelijke opdracht inzake toeganke-

lijkheid en diversiteit. Die opdracht kan op verschillende manieren ingevuld worden. Het OCMW zal hier in de praktijk dikwijls bij betrokken worden. Het zou deontologisch niet netjes zijn mochten de OCMW-raadsleden binnen de Sportraad mee advies geven over het beleid van het bestuur inzake deze thematiek.

Deze voorbeelden maken voldoende duidelijk dat er een strenge binding is tussen de gemeente en het OCMW in het kader van het Sport voor Allen-beleid en dat de OCMW-raadsleden dus wel degelijk beschouwd kunnen worden als politieke mandatarissen van het eigen bestuur.

In het verleden werd voor de Sportraad in het Sportdecreet van 5 april 1995 verwezen naar het decreet van 24 juli 1991 houdende de organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Dit decreet werd opgeheven en vervangen door het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal cultuurbeleid.

Bij de opmaak van het nieuwe Sport voor Allen-decreet werden evenwel eigen specifieke bepalingen opgenomen over de oprichting van een autonome sportraad. Deze sportraad vormt immers een van de drie basisvoorwaarden voor subsidiëring via dit decreet. Deze bepalingen zijn dus nu exclusief van toepassing op de sportraden die in het kader van dit nieuwe decreet opgericht worden. Indien een gemeente er echter voor kiest om niet in te stappen in het Sport voor Allen-decreet, dan valt ze toch terug op de bepalingen inzake de adviesraden die werden opgenomen in het decreet van 13 juli 2001.

De heer Frans Peeters: Mijnheer de minister, het antwoord is heel duidelijk. De vraag was ingegeven door de interpretatiemogelijkheden, want al naargelang de bron die men raadpleegde, kreeg men soms een verschillend antwoord. De VVSG bijvoorbeeld was heel duidelijk en zei dat OCMW-raadsleden deel uitmaken van een ander bestuur en geen deel uitmaken van het eigen bestuur. Als gevolg daarvan zijn er gemeenten waar OCMW-raadsleden in de Sportraad zetelen. Ook de gouverneur heeft bepaalde klachten behandeld en verwijst niet naar het Sportdecreet, maar naar het Cultuurdecreet waar de terminologie eigenlijk duidelijker geformuleerd is dan in het Sportdecreet. Maar uw antwoord laat geen interpretatiemogelijkheden toe.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
